

Antoni Maksymilian Prokopowicz

[autor podręcznika](#)

[tłumacz](#), [edytor](#), [kaznodzieja](#), [pijar](#), [historyk](#), [nauczyciel](#)

Ur. 0.0.1738, Połonne

Zm. 0.0.1807, Kęty

Dane rodziców

Brak danych.

Wychowanie i wykształcenie

Urodzony w rodzinie szlacheckiej, w 1754 roku wstąpił w [Podolińcu](#) do [zakonu pijarów](#).

Etapy kariery dot. edukacji

Po ukończeniu studiów zakonnych uczył w szkołach niższych oraz [kolegiach](#) w [Radomiu](#), [Łowiczu](#), [Wieluniu](#), [Górze](#) i [Warszawie](#).

W środowisku warszawskim, z inspiracji Józefa Andrzeja Załuskiego i Wawrzyńca Mitzlera de Kolof, rozpoczął działalność literacką, edytorską i translatorską.

Następnie był nauczycielem [retoryki](#) w [Podolińcu](#) i [Rzeszowie](#). Tworzył też kazania, które wygłaszał w [Radomiu](#), [Złoczewie](#) i [Krakowie](#).

Był [profesorem teologii](#) w seminarium pijarskim w [Krakowie](#).

Nawiązał kontakty z wydawcą i drukarzem Ignacym Greblem, u którego wydawał swoje teksty literackie. Był autorem licznych dzieł z zakresu edukacji, m.in. "Krótkiego zbioru chronologii historii kościelnej" (Kraków 1787), "Usposobienia do dalszych nauk JMci pana Alojzego Andrzeja hr. Ankiewicza, syna kasztelana sandeckiego", "Sposobu nowego, najłatwiejszego, pisania i czytania zarazem, dla panienek. Z przypisami dla nauczycielek" (Kraków 1790).

Dodatkowo dokonał licznych przekładów z francuskiego.

Fakty z życia osobistego

W roku 1790 otrzymał probostwo w [Kętach](#), gdzie zmarł.

Żył w [XVIII-XIX wieku](#).

Bibliografia

Podmiotowa

1. A.M. Prokopowicz, *Sposób nowy, najłatwiejszy, pisania i czytania zarazem, dla panienek. Z przypisami dla nauczycielek*, oprac. S. Tync, [w:] Komisja Edukacji Narodowej. Wybór źródeł, Wrocław, 1954.

Przedmiotowa

1. *Bibliografia literatury polskiej „Nowy Korbut”, Oświecenie, t. 6, cz. 1, Warszawa, 1970.*